

Op bezoek bij de 'lama van de dieren'

Akka's Ganzenparadijs

Op een van de laatste nazomerdagen heb ik een afspraak bij Akka's Ganzenparadijs, het vogelopvangcentrum van Trizin Hof in Dalen, Drenthe. Geen gewoon opvangcentrum; Akka's Ganzenparadijs is een Boeddhistisch vogelopvangcentrum. En dat is niet te missen! Al was het alleen al door het prachtige bord en de kleurrijke versiering op en om de boerderij.

An de ietwat saaie kanaalweg staat aan de linkerkant ineens dat prachtige bord. Het is de eerste kennismaking met het Boeddhistische karakter van het centrum, dat hier sinds 2.5 jaar gevestigd is.

Ik druk op de bel en word verwelkomd door Edwin, partner van Trizin. Edwin neemt me mee naar Trizin, die verderop aan het maaien is.

In zijn zwierige dieprode pij is Trizin (volledig Chögyal Trizin Hof) een bijzondere verschijning. Hij stapt van de maaier, loopt op me af en drukt me joviaal de hand. Een flinke hand. Samen lopen we naar het woongedeelte van de boerderij. Wanneer Trizin de voor

mij grote honden (veelal Spaanse Mastins) op het erf begroet, zie ik pas goed hoe lang Trizin is.

"Zoals je ziet is een boeddhistische inrichting heel minimalistisch", grapt Trizin, wanneer we naar binnen gaan. Ik moet lachen. Er valt hier inderdaad een hoop te zien. Vooral de vele foto's en afbeeldingen, voornamelijk van ganzen, trekken mijn aandacht.

Trizin, die binnen een okergele pij draagt, neemt plaats in de stoel tegenover mij. Terwijl Edwin me voorziet van koffie en ik de oude poezel op de bank aanhaal, realiseer ik me dat het nog lastig wordt om me in dit gesprek te beperken tot de ganzenopvang. ➤

Over kwaliteit van leven hebben de ganzen in de ganzenopvang niet te klagen.

Honden liggen waakzaam op het erf.

Trizin, 32, voorzitter en oprichter van de Stichting Akka's Ganzenparadijs, is geboren en getogen in Coevorden. Voor de duidelijkheid; in een heel gewoon Nederlands gezin. Maar Trizin droeg op zijn derde al omslagdoeken en maakte op zijn zesde de Tibetaanse rozenkrans die hij vandaag de dag nog steeds draagt, zonder te weten hoe zo'n ketting eruit zag. Volgens het boeddhistisch geloof, dat uitgaat van reïncarnatie, is Trizin, zoals hij zelf zegt, dan ook al zijn hele leven Tibetaans 'yogi'.

Zijn eerste ontmoeting met het bijzondere wezen van de gans had Trizin toen hij zeven was en in het Coevorder stadspark een gansje redde dat verstrikt zat in visdraad. Het gansje werd opgehaald door de dierenambulance in Emmen en zou daar later uitgezet worden. Trizin wist te bedingen dat de gans na haar herstel terug mocht naar haar eigen groep in het park, waar haar partner al die tijd wanhopig naar haar had gezocht. De hereniging van de gans met haar mannetje en de rest van de groep was voor alle aanwezigen en Trizin in het bijzonder een geweldige ervaring.

Trizin noemde het gansje Akka (inderdaad, naar de oude wijze gans uit het beroemde boek Niels Holgerson van Selma Lagerlöf) en haar mannetje Coezie. Vanaf dat moment bezocht Trizin de ganzen elke dag, gaf hen na verloop van tijd allemaal een naam en liet zelfs bij de gemeente vastleggen dat de ganzengroep in het park zijn eigendom was.

De onmetelijke liefde en empathie die Trizin bij de ganzen had gezien, is waar Akka's Ganzenparadijs voor staat. Ze tekenen de boeddhistische inslag van de plek.

Trizin, door velen liefkozend de 'lama van de dieren' genoemd: "We ademen allemaal dezelfde lucht in. Komen allemaal van een moeder. En zouden ons leven allemaal ter beschikking moeten stellen aan het leven en het geluk van anderen."

De groep van Akka en Coezie was de eerste groep ganzen die

Trizin opving. Destijds nog op de oude locatie in Erica. Toen de gemeente Coevorden concrete plannen had van het stadspark een evenemententerrein te maken, twijfelde Trizin geen moment en haalde 'zijn' ganzen op.

"De hele groep ging vrijwillig mee," vertelt Trizin over die dag. "Alsof ze wisten dat het goed was. We hoefden niets te doen. Ze gingen zo mee." Ik ben even stil. Van het verhaal. Maar ook door de toewijding waarmee Trizin over zijn ganzen praat. Die is zó voelbaar. Tastbaar bijna.

Na de groep uit Coevorden volgden onder meer een groep uit Rotterdam en een uit Den Haag. Op dit moment wonen er bij Akka's Ganzenparadijs ongeveer 250 ganzen.

"Dat zijn grotendeels boerenganzen, dus de doorgefokte variant van de grauwe gans," aldus Trizin. "We zitten nu wel aan de grens. Maar ja, nood is nood en dan zijn nieuwe ganzen altijd welkom. Maar de kwaliteit van leven moet goed zijn en blijven." Om die te garanderen worden er regelmatig ganzen herplaatst, bij pleeg- of adoptieadressen. De ganzen worden altijd geplaatst onder contract, wat inhoudt dat er niet met de dieren gefokt mag worden.

Ik vraag me hardop af of de ganzen nooit weg vliegen. "Ja hoor, als het ze is aangeleerd, kunnen ze in principe allemaal vliegen," antwoordt Trizin. Maar ja, je bent als gans natuurlijk wel goed gek als je besluit hier te vertrekken.

Want over de kwaliteit van leven hebben de ganzen bijzonder weinig te klagen. Het ontbreekt hen werkelijk aan niets. Ze kunnen de ganse dag rond kuieren en scharrelen op een enorme oppervlakte gras, tussen de kleurrijke Boeddhistische vlaggen (windpaarden genoemd, red.). Ze kunnen naar behoeven badderen, soezen én elkaar liefkozen.

"We doen aan nestbeheer," legt Trizin uit. "Dat betekent dat de eieren direct nadat ze gelegd zijn behandeld worden met maïskiemolie. Op die manier kan de gans haar broedtijd gewoon afmaken, maar komen er geen kuikens uit. Alleen als ik het gevoel heb dat het nodig is voor de gans zelf, laat ik soms een of twee eieren uitkomen. Om de moeder het idee te geven dat ze moeder is."

Trizin ziet zijn dieren stuk voor stuk als individu. Met een eigen persoonlijkheid. Met allemaal hun eigen karakter, hun eigen verhaal. Voor hem is geen enkele gans hetzelfde. Hij weet precies wie er lopen, kent alle ganzen bij naam, weet wie bij wie hoort en kent van allemaal de geschiedenis.

Maar Akka's Ganzenparadijs is veel meer dan een ganzenopvang. Er wonen daarnaast twee roedels honden, een grote groep katten, kippen, hanen, duiven, eenden en varkens.

Al deze dieren hebben zorg en aandacht nodig. Behalve Trizin en Edwin zijn er dagelijks één vaste kracht, vrijwilligers en stagiairs druk met de verzorging.

En dat kost geld, veel geld. Om een beeld te schetsen; alleen al aan voer kosten de dieren maandelijks ruim 1.750 euro. Er zijn er die een dierenarts nodig hebben, de boerderij en het land moeten onderhouden worden, etc.

Deze kosten worden deels betaald met sponsorgeld, donaties en geld uit fondsen dat de Stichting binnen krijgt. Maar een heel groot deel komt voort uit de inkomsten van Trizin's bedrijf Hofganzen.

Onder de naam Hofganzen geeft Trizin bijvoorbeeld lezingen en desgewenst beleidsadvies, aan gemeente of waterschap bijvoorbeeld, die niet weten wat ze met een groep ganzen aan moeten. Trizin reist daartoe af naar de groep in kwestie, inventariseert de situatie en brengt de verschillende oplossingen in kaart. Voorkomen is beter dan genezen, is daarbij het devies. Een simpele aanpassing in het maaibeeld of populatiebeheersing (nestbeheer) kan al een hoop problemen voorkomen. Vaak wordt één gans of een groep ganzen tijdelijk opgevangen bij Akka's Ganzenparadijs en daar vandaan herplaatst.

Het welzijn van de ganzen staat altijd voorop. Hofganzen zal nooit een zogenaamd 'overlast-dier' afmaken. Sterker nog, die bestaán niet, is de visie van Hofganzen.

"Ganzen worden ten onrechte vaak gezien als veroorzakers van grote economische en maatschappelijke problemen. Maar het zijn niet de ganzen die de problemen creëren, maar de mens zelf, die weigert om te gaan met dieren, zoals we met onze eigen familie omgaan." Trizin klinkt strijdbaar. "Een weiland vol wilde ganzen is hét symbool van Nederland. Maar als je dan ziet hoe we ermee omgaan." Hij doelt op de gruwelijke vergassing van grote groepen ganzen.

Trizin stelt dat natuurbeheer met zogenaamde grote grazers er voor zorgt dat de ganzen hun heil wel ergens anders móeten zoeken, omdat er op de oude plek alleen nog maar pitrus groeit. En hoe de inrichting van het land direct rond Schiphol nu juist ganzen aantrekt. Met alle gevolgen van dien.

De ganzen lijken inderdaad het slachtoffer van ondoordachte besluiten van de mens.. "Van de mens en diens egoïsme, kapitalisme en materialisme," besluit Trizin.

Hij is zó bevlogen. Moet hij niet de politiek in? "Nee." Antwoordt hij resoluut. "Want met mij valt niet te bemiddelen. Ik kan alleen maar handelen vanuit zuivere motieven." Ik snap het. Op het vlak van dierenwelzijn wil je niet hoeven inboeten. Nooit niet. Wanneer ik na bijna drie uur vertrek, krijg ik een onverwachte

knuffel van Trizin. Maar niet alleen ik; iedereen die op huis aan gaat, krijgt een knuffel. Het is vast niet heel professioneel om zo afscheid te nemen na een interview, maar het voelt als vanzelfsprekend.

Wat een bijzondere plek. Wat een bijzondere ontmoeting. En ik woon notabene om de hoek! Soms blijken de mooiste dingen heel dichtbij. Het is alleen een kwestie van goed kijken.

Het hele verhaal over het gansje Akka vindt u op www.ganzenparadijs.nl Ook vindt u hier informatie over de mogelijkheid ganzen te adopteren. ◀

Trizin's visie op emotie bij ganzen is te vinden op www.hofganzen.nl
Akka's Ganzenparadijs is tevens te vinden op Facebook.